

103

О С О Б Е Н О М Н Е Н И Е
по конституционно дело № 18/1998 г.
на съдията Димитър Гочев

Не мога да се съглася с решението по делото в частта му, с която искането е отхвърлено досежно противоконституционността на чл. 13, ал. 5, второ изречение, както и по отношение на чл. 27, ал. 3 от Закона за защита на конкуренцията /ЗЗК/.

И двата текста изключват възможността за обжалване решенията на КЗК пред ВАС.

Обжалването на решенията на комисията пред съд е общия принцип, установен с чл. 43 от закона в съответствие с разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията.

Изключването на възможността за обжалване пред съд на определени административни актове е възможност на законодателя, дадена с последното предложение на цитирания текст.

Конституционният съд е имал възможност да приеме, че тази възможност законодателят може да използва по своя преценка, която поначало е от сферата на законодателната целесъобразност. Изключването обаче на възможността за обжалване на административни актове пред съд е противоконституционно, ако с това би се стигнало до накърняване на основни, защитени от Конституцията права./реш № 7 от 19.VI.1995 г. и реш. № 18 от 14.XI.1997 г./. Намирам, че и в двата случая изключването на възможността за съдебно обжалване може да доведе до нарушаване на такива права. Налагането на временната обезпечителна мярка по чл. 13, ал. 5 от закона може да доведе до колосални в някои случаи икономически вреди за съконтрахенти по сделки, чието изпълнение се преустановява макар и временно. Могат да бъдат дадени редица примери в това отношение. Това сериозно би нарушило правата по чл. 19, ал. 2 от Конституцията.

Същото се отнася и до налагането на преустановяването на действията по концентрацията по чл. 27, ал. 3 от закона. И в този случай може да се стигне до понасянето на големи щети.

Ако в тези два случая засегнатите от административния акт на комисията не могат да се защитят, техните права за еднакви условия на стопанска дейност и правото на защита биха били сериозно засегнати.

Димитър Гочев